

— verwijzing van de Raad in verzoekers kosten in deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Eerste middel: besluit 2013/52/EU van de Raad is in strijd met artikel 327 VWEU, doordat het de vaststelling toestaat van een belasting op financiële transacties (FTT) met extraterritoriale werking die de bevoegdheden, rechten en verplichtingen van niet-deelnemende staten niet eerbiedigt.

Tweede middel: besluit 2013/52/EU van de Raad is onwettig, doordat het de vaststelling toestaat van een FTT met extraterritoriale werking die geen rechtvaardiging vindt in internationaal gewoonterecht.

Derde middel: besluit 2013/52/EU van de Raad is in strijd met artikel 332 VWEU, doordat het een versterkte samenwerking toestaat inzake een FTT waarvan de tenuitvoerlegging onvermijdelijk kosten zal veroorzaken voor niet-deelnemende staten.

⁽¹⁾ PB L 22, blz. 11.

Beroep ingesteld op 19 april 2013 — Europese Commissie/ Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-211/13)

(2013/C 171/45)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: W. Mölls en W. Roels, gemachtigden)

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Conclusies

— vaststellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door bepalingen vast te stellen en te handhaven op grond waarvan bij heffing van de erf- en schenkbelasting over een in Duitsland gelegen onroerend goed slechts een lage belastingvrije som wordt toegekend wanneer de schenker of erflater en de verkrijger op de datum van het openvallen van de erfenis of de schenking in een andere lidstaat woonden, terwijl een aanzienlijk hogere belastingvrije som wordt verleend wanneer ten minste één van beide betrokkenen op die datum in Duitsland woonde, de krachtens artikel 63 VWEU op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen.

— de Bondsrepubliek Duitsland verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt dat de fiscale last op erfenissen en schenkingen in het Duitse recht wordt verlicht door betrekkelijk hoge belastingvrije sommen, in het bijzonder in het geval van erfenissen en schenkingen tussen echtgenoten, tussen ouders en kinderen en tussen bepaalde verwanten. Volgens verzoekster worden deze hoge belastingvrije sommen echter alleen toegepast wanneer Duitsland een onbeperkte heffingsbevoegdheid uitoefent, terwijl slechts een lage forfaitaire belastingvrije som geldt wanneer verweerster een beperkte heffingsbevoegdheid heeft. Volgens de door het Hof in het arrest *Mattner* ⁽¹⁾ geformuleerde criteria is deze regeling niet verenigbaar met artikel 63 VWEU.

⁽¹⁾ Arrest van 22 april 2010, *Mattner*, C-510/08, Jurispr. blz. I-3553.

Hogere voorziening ingesteld op 23 april 2013 door Acron OAO en Dorogobuzh OAO tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 7 februari 2013 in zaak T-235/08, Acron OAO en Dorogobuzh OAO/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-215/13 P)

(2013/C 171/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Acron OAO, Dorogobuzh OAO (vertegenwoordigers: B. Evtimov, E. Borovikov, avocats, D. O'Keeffe, Solicitor)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Fertilizers Europe

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 7 februari 2013 in zaak T-235/08, Acron OAO en Dorogobuzh OAO/Raad van de Europese Unie, vernietigen;

— ten gronde uitspraak doen en verordening (EG) nr. 236/2008 van de Raad van 10 maart 2008 tot beëindiging van het gedeeltelijke tussentijdse nieuwe onderzoek overeenkomstig artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 384/96 inzake het antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong in Rusland ⁽¹⁾ nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirantes;

— de Raad verwijzen in de kosten van de procedures voor het Hof en voor het Gerecht, met inbegrip van de kosten van rekwirantes van beide instanties;

— Fertilizers Europe als interveniënte verwijzen in de eigen kosten van de procedure voor het Gerecht, en tevens in de eigen kosten in het geval van interventie in de procedure voor het Hof, en in alle kosten die rekwirantes met betrekking tot haar interventie(s) zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes voeren aan dat het Gerecht:

— Artikel 2, lid 5, eerste alinea, eerste volzin, van de antidumpingbasisverordening en derhalve de overeenkomstige bepaling van artikel 2.2.1.1, eerste alinea, van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994, opgenomen in bijlage 1 A bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (hierna: „antidumpingcode”), onjuist heeft uitgelegd;

— een rechtens onjuiste uitlegging en een schending van artikel 2, lid 3, van de antidumpingbasisverordening en derhalve van de overeenkomstige bepaling van artikel 2.2 van de antidumpingcode heeft bevestigd;

— het verband tussen artikel 2, lid 5, tweede volzin, en artikel 2, lid 7, sub b, van de antidumpingbasisverordening rechtens onjuist heeft beoordeeld en derhalve een rechtens onjuiste uitlegging van de punten 3 en 4 van de considerans van verordening (EG) nr. 1972/2002 en dus van artikel 2, lid 5, eerste alinea, tweede volzin heeft bevestigd en de samenhang van laatstgenoemde uitlegging/bepaling met de antidumpingcode niet heeft gewaarborgd.

(¹) PB L 75, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 23 april 2013 door Acron OAO tegen het arrest van het Gerecht (Achtste kamer) van 7 februari 2013 in zaak T-118/10, Acron OAO/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-216/13 P)

(2013/C 171/47)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Acron OAO (vertegenwoordigers: B. Evtimov, E. Borovikov, avocats, D. O’Keeffe, Solicitor)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie, Fertilizers Europe

Conclusies

— het arrest van het Gerecht van 7 februari 2013 in zaak T-118/10, Acron OAO/Raad van de Europese Unie, vernietigen;

— ten gronde uitspraak doen en uitvoeringsverordening (EU) nr. 1251/2009 van de Raad van 18 december 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1911/2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van oplossingen van ureum en ammoniumnitraat uit onder meer Rusland (¹) nietig verklaren voor zover deze betrekking heeft op rekwirante;

— de Raad verwijzen in de kosten van de procedures voor het Hof en voor het Gerecht, met inbegrip van rekwirantes kosten van beide instanties;

— Fertilizers Europe als interveniënte verwijzen in de eigen kosten van de procedure voor het Gerecht, en tevens in de eigen kosten in het geval van interventie in de procedure voor het Hof, en in alle kosten die rekwirante met betrekking tot haar interventie(s) zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat het Gerecht:

— artikel 2, lid 5, eerste alinea, eerste volzin, van de antidumpingbasisverordening en derhalve de overeenkomstige bepaling van artikel 2.2.1.1, eerste alinea, van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994, opgenomen in bijlage 1 A bij de Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (hierna: „antidumpingcode”), onjuist heeft uitgelegd;

— een rechtens onjuiste uitlegging en een schending van artikel 2, lid 3, van de antidumpingbasisverordening en derhalve van de overeenkomstige bepaling van artikel 2.2 van de antidumpingcode heeft bevestigd;

— het verband tussen artikel 2, lid 5, tweede volzin, en artikel 2, lid 7, sub b, van de antidumpingbasisverordening rechtens onjuist heeft beoordeeld en derhalve een rechtens onjuiste uitlegging van de punten 3 en 4 van de considerans van verordening (EG) nr. 1972/2002 (²) en dus van artikel 2, lid 5, eerste alinea, tweede volzin heeft bevestigd en de samenhang van laatstgenoemde uitlegging/bepaling met de antidumpingcode niet heeft gewaarborgd;

— een schending van artikel 2, lid 6, sub c, van de antidumpingbasisverordening en een kennelijk onjuiste beoordeling heeft bevestigd.

(¹) PB L 338, blz. 5.

(²) Verordening (EG) nr. 1972/2002 van de Raad van 5 november 2002 tot wijziging van verordening (EG) nr. 384/96 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB L 305, blz. 1).